

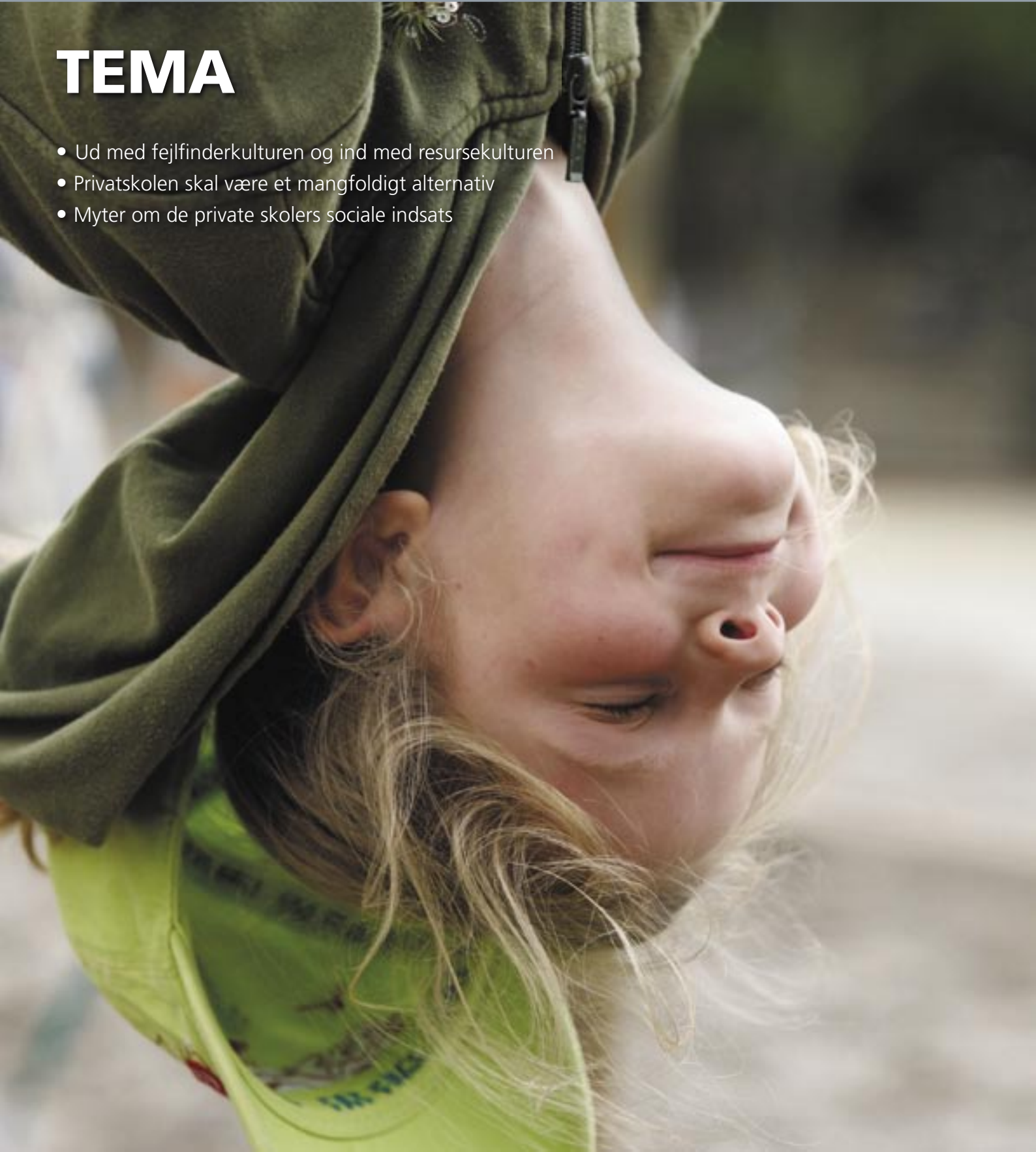
Nyt om Privatskolerne

Nr. 4 · september · 2007

Udgivet af Danmarks Privatskoleforening

TEMA

- Ud med fejlfinderkulturen og ind med resursekulturen
- Privatskolen skal være et mangfoldigt alternativ
- Myter om de private skolars sociale indsats

02 LEDER

03 SOCIAL ANSVARLIGHED

Rammerne for det sociale ansvar
Ud med fejlfinderkulturen og
ind med resursekulturen
Myter om de private skolers sociale indsats
Hvad laver psykologen på en privatskole?

10 NYT OM

11 KRONIK

Foto

Forsidefoto og øvrige billeder i dette nummer er fra Haderslev Realskole.

Nyt om Privatskolerne

Udgives af Danmarks Privatskoleforening (stiftet 1921) for bestyrelsesmedlemmer og skoleledere på foreningens medlemsskoler.

ISSN 1399-3097

Ny Kongensgade 10
1472 København K
Tlf.: 33307930
Fax: 70202643
info@privatskoleforening.dk
www.privatskoleforening.dk

Abonnement

6 numre pr. årgang kr. 250
Bestilles på giro 412-4626
mrk. "nyhedsbrev"

Redaktionsudvalg

Redaktionsudvalg
Kurt Ernst (ansv.)
Søren Spanager
Karsten Suhr
Pia Boisen
Ebbe Forsberg
Søren T. Lodahl

Redaktør

Thilde Olesen, Rostra Kommunikation A/S
tmso@rostrapr.com

Layout

Roll

Foto

Omar Ingerslev

Repro og Tryk
Als Offset

Danmarks Privatskoleforenings sekretariat:

Ebbe Forsberg, sekretariatschef
Søren T. Lodahl, konsulent
Anette Holmgreen, bogholder og kursussekretær
Anne Dorte Lindquist, sekretær

Afformand Kurt Ernst

Privatskolernes børn er også samfundets

Vi siger det, og vi mener det: Børnene på privatskolerne er også samfundets. De er også en del af det store fællesskab. Samtidigt skal skoler med ansatte og forældre i front påtage sig deres del af det fælles ansvar for, at alle børn lærer det nødvendige, udvikler sig, opdrages og dannes til at have ærbødighed for menneskelivet, respekt for andres holdninger og for fællesskabet.

Staten tilskynder socialt engagement

Staten tilskynder vores sociale engagement. Først og fremmest ved på økonomisk vis at ansætte skolerne til den ønskede adfærd. Der gives fripladstilskud til de familier, som ikke interesserer sig for en aktuel topskat-diskussion. Der gives støtte til en særlig indsats over for børn og unge med særlige vanskeligheder. Der gives tilskud til undervisning af børn med anden etnisk baggrund. Det er tilbud og tilskud, vi må og skal benytte os af.

Staten er også "pædagogisk" – mange indholdsbestemmelser i vores lovgivning er med til at fastholde de frie skoler på deres sociale ansvar og forpligtigelse.

Vi ved også, at det for den private skole er udtryk for godt købmandskab, hvis virksomheden tager et socialt ansvar. Med fare for at blive misforstået er det et godt salgsargument for de frie skoler.

Der tales om vores manglende ansvarlighed

Staten, hvor velmenende den end måtte forekomme, kan imidlertid også blive lidt for "pædagogisk" omklamrende! Allermest anstrengende er imidlertid de mange skrivelser i pressen, som fortæller en måbende offentlighed om en skoleform, hvor fanden hytter sine, og anstændigheden er borte, som just denne sommer. Det er for groft, når der tales om vores manglende ansvarlighed. Kære meningsmagere, sæt jer dog lidt ind i kendsgerningerne, inden I skælder os ud for at ødelægge sammenhængskraften her til lands.

Social ansvarlighed er god pædagogik

Men det er slet ikke pengene, loven og købmandskabet, der tæller. I hverdagen er vi oven i købet helt ligeglade med mediernes myter og forskerfordomme. Det, der betyder noget, er den uendelige række af gode møder hver eneste skoledag mellem nysgerrige børn med mod på livet og engagerede voksne med respekt for livet. Her udfoldes engagementer – her indøves det sociale ansvar.

For de frie skoler er undervisningen hovedsagen, men vel især på en holdningsskole sker dette i et tæt samspil med opdragelse og dannelse. Det handler ikke kun om kompetencer og profiler, det handler om kultur og rum og tid til indsigt og vækst. I sidste ende handler al god pædagogik om social ansvarlighed. Vi taler om skolen som fællesskabets forudsætning. Ledere, lærere og forældre på private skoler kender også til social ansvarlighed. Vi ved godt, at vores børn også skal kunne samarbejde med andre med en anden baggrund. Vi ved godt, at der er noget, der hedder "følelsernes intelligens". Vi ved godt, at vores børn får hårdt brug for deres tilegnede sociale begavelse i det ideelle samfund, som vi tror på og kæmper for – sammen med alle andre gode borgere.

Kurt Ernst

Rammerne for det sociale ansvar

En privatskole er underlagt forskellige bestemmelser, der fastlægger rammerne for, hvad den enkelte skole kan, og i nogle tilfælde skal gøre i forhold til skolernes sociale ansvar. Det drejer sig blandt andet om elevers mulighed for tilskud til skolepengebetaling, integration af tosprogede elever og undervisning af elever, der har handicaps eller andre særlige udfordringer.

Af konsulent Søren Tonnesen Lodahl

Fripladstilskud

Staten yder generelle driftstilskud til skolerne, men skolerne er i henhold til lovgivningen forpligtet til at medvirke med en egenfinansiering, som blandt andet skabes via skolepengebetaling fra eleverne. På Danmarks Privatskoleforenings medlemsskoler koster det typisk 8-11.000 kroner per elev per skoleår i egenbetaling. Familier, der ønsker deres barn optaget på en privatskole, men som af økonomiske årsager ikke har midler til skolepengebetaling, kan søge staten om tilskud til betaling. I 2007 er der bevilliget godt 19,5 millioner. Midlerne administreres af Fordelingssekretariatet, som efter henvendelse fra skolerne yder tilskud til konkrete elevers betaling af skolepenge. Derudover har mange privatskoler selv sat yderligere penge af til nedbringelse af skolepenge for familier, der har behov for det. Behovet for tilskud er stigende, og de statslige bevillinger kan ikke følge med efterspørgslen.

Integrationsindsatsen

Den forholdsmæssige andel af tosprogede elever i de frie grundskoler er ikke forskellig fra andelen af tosprogede elever i folkeskolen. 10 % af eleverne i folkeskolen er tosprogede, mens 9,9 % af eleverne i de frie grundskoler er tosprogede (Niels Mulvad 2006, "Tosprogede elever i folkeskolen", DICAR, 2006).

Som i folkeskolen gælder det også for de frie grundskoler, at de tosprogede elever for en stor andels vedkommende er koncentreret på få skoler, som har næsten 100 % tosprogede elever. Dette gælder særligt i storbyerne. Men der er også privatskoler i storbyområder med en moderat andel tosprogede.

Specialundervisning

En privatskole er forpligtet til at yde specialpædagogisk støtte til

elever, der har behov for det. Private skoler har dog begrænsninger i adgangen til at undervise særligt krævende elever. I henhold til lovgivningen må en privatskole ikke drives som en specialskole – det vil sige med det ene formål at varetage undervisning af eksempelvis handicappede elever eller særligt udfordrede børn og unge. En privatskole må heller ikke oprette en specialklasse, hvor der ydes en særlig målrettet indsats mod specialundervisningskrævende elever. På disse punkter adskiller privatskolerne sig fra offentlige skoler, der gerne må give sådanne tilbud. En privatskole kan altså ikke nødvendigvis give specialundervisning til de mest trængte elever, fordi den pædagogiske og eventuelle fysiske støtte, der er nødvendig, simpelthen ikke falder inden for de rammer, som skolen lovligt kan stille op.

Antallet af elever på private skoler, der har behov for særlig støtte, er i voldsom vækst i disse år både på de private skoler og i folkeskolen. Privatskoler kan søge tilskud til udgifter forbundet med specialundervisning hos staten. Søgningen til disse midler er stigende, og de afsatte midler dækker ikke behovet.

Ud med *fejlfinderkulturen* og ind med *resursekulturen*

Med støtte fra Socialministeriet har Haderslev Realskole udviklet en samtalemodel, der har gjort vanskelige samtaler nemmere, når det gælder børn, der mistrives.

Af Mathias Wulff Jensen

Haderslev Realskole har smidt fejlfinderkulturen ud til fordel for resursekulturen og som belønning fået mere velfungerende børn og et bedre skole-hjem-samarbejde. Resultaterne blev nået i et toårigt projekt, der blev gennemført med en bevilling på 650.000 kroner fra Socialministeriets "Med familien i centrum"-pulje.

Lysten til at forsøge at gå nye veje opstod for tre år siden, fordi skoleleder Henrik Pors oplevede, at flere og flere elever trivedes dårligt. Fornemmelsen var, at årsagen ofte skulle findes i hjemmene. Børnenes skolegang var påvirket af for eksempel skilsmisser, stressede forældre og psykisk pres.

"Vores erfaring er, at den måde skolen samarbejder med forældrene på, er utrolig væsentlig, hvis vi skal

lykkes som skole. Lærerne er ikke per definition uddannede eller nødvendigvis særligt dygtige til at løfte den opgave. Vi syntes derfor, det kunne være spændende at sætte et udviklingsarbejde i gang, hvor vi med udgangspunkt i de børn, der har det svært, tog fat i familierne og lærte os selv at arbejde godt sammen med dem", fortæller Henrik Pors.

Skole har ansvar for rammerne

Omdrejningspunkt for det toårige projekt var udarbejdelsen af en metode til at gøre de vanskelige samtaler med familierne lettere og mobilisere alle de resurser, der kan være med til at skabe en gunstig udvikling for barnet. Resultatet blev "VækstModellen", som handler om at skabe en konstruktiv dialog.

"Vi tilbød familierne at gøre en særlig indsats for deres børn, og det ville de selvfølgelig gerne være med

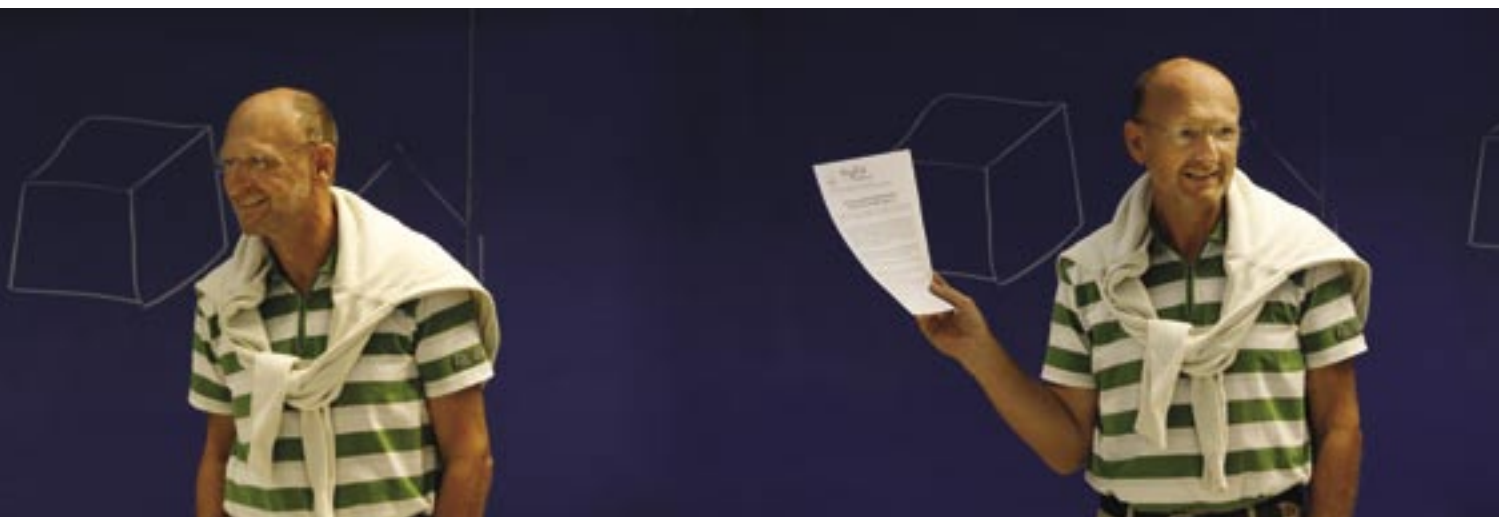
til, fordi de kunne se, at deres barn ikke trivedes", forklarer Henrik Pors, der mener, at det primært er skolens opgave at sørge for, at samarbejdet mellem skole og hjem er godt.

"Forældrene er samarbejdspartnere og har selvfølgelig en del af ansvaret, men vi kan ikke på forhånd vide, hvor gode de er til at påtage sig det. Derfor er det vores pligt at tilrettelægge arbejdet sådan, at rammerne er til at skabe noget godt. Det var det, vi ville udforske med projektet."

Værdsættende samtaler

For at både børn og forældre skulle føle sig lyttet til og taget alvorligt, lod Haderslev Realskole sig inspirere af den såkaldt værdsættende tankegang, der handler om at tage udgangspunkt i det, der virker.

"Vi tror, at værdsættelse er den bro, som samtalen går over. Før

plejede vi at sige, at ”Peter er en sød dreng, men...”. Nu nævner vi alle de ting, vi er glade for ved Peter, vi tegner det og gør det synligt. På den måde undgår vi for eksempel, at forældrene går i forsvarsposition”, siger Henrik Pors.

”Når forældrene pludselig opdager, at skolen og lærerne ubetinget vil det bedste for deres barn, og at vi kan sætte ord på de gode ting ved barnet, så giver det livsmod, energi og lyst til at gøre noget ved udfordringerne. Og når barnet oplever, at alle de voksne arbejder sammen for det, så sker der virkelig noget.”

Når det positive er afdækket, kommer udfordringerne og mulighederne på bordet. Derefter aftaler alle parter, hvad næste skridt skal være og fortæller, hvad de synes har været godt ved mødet.

Gode samtaler giver resultater

Skolen har brugt samtalemødelen i godt og vel to år og er tilfredse med resultaterne.

”Vi fik for eksempel en dreng ind i 1. klasse, som havde opført sig helt umuligt på sin gamle skole. Han begyndte også lidt vildt her med at smide med sten, så vi fik talt med forældrene og tilbød dem et møde. Det blev et længere forløb over halvandet skoleår med seks-syv

møder, hvor der hele tiden blev lavet nogle nye, gode aftaler. Forældrene var meget travle, men de valgte at lægge deres hverdag om, så der var mere tid til drengen. Forløbet afstedkom mange forandringer og drengen fik en bedre adfærd.”

Et andet eksempel er en elev fra afgangsklassen. Samtalerne på skolen afslørede, at hun havde et narkotikaproblem, og hun kom på et behandlingshjem.

Over i resursekulturen

Projektets udgangspunkt var skolens ønske om at blive dygtigere til forældresamarbejde i de situationer, hvor der er helt særlige problemer, men en sidegevinst har været, at det har smittet af på de helt almindelige samtaler, som for eksempel skole-hjem-samtaler og lærermøder, hvor mange lærere nu også bruger denne model.

”Ofte giver deltagerne udtryk for, at der nu bliver snakket på en måde, som indbyder til dialog, og de sætter pris på, at der er fokus på det gode og det, der virker”, konstaterer Henrik Pors og fortsætter:

”De forældre, som har været med, er utroligt glade for det, og de kan se, at det har været redningen for deres barn. Generelt har den nye samtalemodel skabt en ny kultur på

skolen: Væk med fejlfinderkulturen ind i resursekulturen. Vi leder efter det, der lykkes, og det skaber altså en helt anden mentalitet og stemning på en skole.”

Familien i centrum

Haderslev Realskole fik tildelt 650.000 kroner fra Socialministeriet til det toårige projekt ”Familien i centrum”, som begyndte i 2004. Pengene er især gået til uddannelse, konsulentbistand, afholdelse af møder og opfølgning.

Et af resultaterne af projektet er VækstModelen, som er en samtalemodel, der blandt andet benyttes til samtaler med børn og deres forældre om sociale problemer. Disse møder kalder Haderslev Realskole Indsatsmøder.

Privatskolen skal være et mangfoldigt alternativ

Christine Antorini efterlyser større vilje hos privatskolerne til at skabe de nødvendige rammer for mangfoldighed i skolen. Hun mener, at det netop er manglen på mangfoldighed, der får nogle forældre til at vælge privatskoler.

Af Mathias Wulff Jensen

”Det er netop manglen på mangfoldighed, der får nogle forældre til at sige: Folkeskolen

er blevet lidt for mangfoldig for mig og mine børn”, mener uddannelsesordfører Christine Antorini (S). Hun er som udgangspunkt glad for den

danske friskoletradition, men understreger, at de frie skoler skal tilbyde noget andet end folkeskolen for at have en berettigelse.

“Privatskolerne skal være bevidste om, hvad det er for et alternativ til folkeskolen, de tilbyder. Et eksempel er Freinet-skolerne og den måde, de lader praktiske fag understøtte boglige fag. Det er et spændende alternativ til de forældre, der vil netop dét for deres børn. Men når der oprettes en fri skole, alene fordi en kommune har lukket en lille folkeskole, så er det for fattigt. Det er jo udelukkende en politisk protest,” siger hun.

Antorini ser de to skoleformer som en mulighed for at inspirere hinanden, som det for eksempel er sket med skolebestyrelserne.

”Vi skal bruge det til noget, at vi har to forskellige skoleformer. Jeg synes, at både folkeskolen og de frie skoler skal befrugte hinanden med gode ideer, men det kræver, at de frie skoler ikke bare er folkeskoler for de pæne folks børn.”

Den vigtige bredde

Som socialdemokrat har Christine Antorini den grundlæggende holdning, at folkeskolen skal være en fællesskabsbærende institution, der på linie med for eksempel hospitalerne skal tilbyde det højeste mulige niveau med fri og lige adgang for alle danskere.

“Det er en kvalitet i sig selv, at skolen rummer børn af forskellig slags, for sådan er det liv, eleverne kommer ud i siden hen. Vi har en folkeskole i Danmark, for at alle fremtidens borgere kan mødes høj som lav på tværs af alle samfundets skel. Der kommer sociale enklaver ud af det, når forældre sætter deres børn i skoler, hvor der går en masse børn, som ligner deres egne,” siger Christine Antorini.

Mangfoldigheden skranter

Derfor er hun også ked af, at skolen ikke er så mangfoldig som tidligere. Førhen sikrede den decentrale skole og befolkningens homogenitet, at der var gode folkeskoletilbud i hele

landet. Nu begynder man at kunne se den sociale opsplnitning, hvor eksempelvis middelklassen søger sine egne.

“Jo mindre man er opmærksom på de nødvendige rammer for at børn med forskellig baggrund kan mødes, jo mere kommer børnenes barndom til at foregå i sociale enklaver. Det er synd for børnene og et kæmpestort problem for samfundets sammenhængskraft,” mener Christine Antorini og fortsætter:

”Samtidig bliver det svært for skoler med flere resurssvage elever at løfte den faglige opgave, fordi det kræver ekstra lærere, mindre klasser og særlig uddannelse.”

Forskellighed løfter fagligheden

Netop i forhold til fagligheden synes hun også, at de frie grundskoler burde have mere fokus på at sikre mangfoldighed i skolen.

”Det er jo forkert, når nogle forældre tror, at deres børn bliver trukket ned af de andre, for børn løfter faktisk hinanden. Dygtige børn giver mindre dygtige børn et løft, men trækkes overordnet set ikke ned af de mindre dygtige,” fremhæver hun.

Flere krav til privatskolerne

Men faglighed koster penge, og Christine Antorini peger på, at privatskolerne har bedre økonomiske muligheder, fordi de kan vælge resursekrævende elever fra.

“Hvis en skole for eksempel har et større antal tosprogede elever, som ikke kan særlig godt dansk, så koster det ekstra resurser. Det handler om økonomisk ansvarlighed, for i forvejen har privat- og friskolerne jo ekstremt gunstige vilkår i Danmark,” understreger hun.

Derfor ønsker hun tilskudsregler, der i højere grad end nu motiverer til social ansvarlighed.

”I øjeblikket påtager nogle frie skoler sig et stort ansvar og burde i virkeligheden hjælpes mere økonomisk. Og så er der den langt større andel af privatskolerne, som ikke har ret mange børn med særlige behov, men som alligevel får det samme – høje – tilskud per elev. Jeg så hellere et system med en høj takst til mere resursekrævende elever og en lavere til almindelige elever,” fortæller hun.

Frie skoler bliver mere socialt ansvarlige

Christine Antorini har stor respekt for de privatskoler, der viser social bevidsthed.

”Nogle frie skoler er fantastisk gode til at rumme nogle af de børn, som folkeskolen har svært ved at rumme. De gør en vigtig indsats for socialt svage børn eller børn, der har brug for specialundervisning,” siger hun og fremhæver lilleskolerne for deres engagement i at lave en skoleform, der også passer til socialt svage børn. Hun nævner også et københavnsk samarbejdsprojekt mellem de frie grundskoler i kommunen og skoleforvaltningen, hvor erfaringerne dog var mere blandede.

“Det var meget positivt, at de gik i gang med et fælles projekt om at bekæmpe den negative sociale arv blandt tosprogede elever, men desværre viste det sig i sidste ende, at det kun var fem ud af de mange frie skoler i København, der ville være med til at lave forpligtende aftaler og reservere pladser til tosprogede elever,” fortæller hun.

Sådanne øremærkede pladser er et af Socialdemokratiets ønsker, men Antorini tvivler på, at de frie skoler frivilligt vil indføre dem på nuværende tidspunkt.

“Bare det at lave forpligtende aftaler er man ikke kommet til i dag. Jeg tror, det er på vej, men det ville klæde de frie skoler, hvis det gik hurtigere,” slutter Christine Antorini.

Myter om de private skolers sociale indsats

”De frie skoler er helt uansvarlige. De løfter ikke det sociale ansvar. Folkeskolen står med alle problemerne.” Sådan forlyder det ofte i pressen. Myterne er monumentale og præsenteres i en lind strøm måned efter måned.

Af Kurt Ernst

Igen og igen lyder det i debatten, at de frie skoler ikke tager deres del af det sociale ansvar.

Forfatteren Lene Andersen var kronikør i Politiken den 26. april 2007 under overskriften ”Afskaf friskolerne!”:

”Ressourcestærke og veluddannede forældre (samt stærkt religiøse) vælger folkeskolen fra...det dræner folkeskolen for de familier, der kunne tilføre skolen visioner og ressourcer, og folkeskolen bliver ikke repræsentativ for befolkningens sammensætning. Friskolerne gør, at forskellige etniske, religiøse og kulturelle grupper kan nøjes med at gå og gnubbe sig op ad dem, de selv ligner i forvejen”

Eller journalisten Lars Olsen i samme avis 7. juli 2007 under overskriften ”Fribillet. Privatskoler favoriseres af det offentlige”:

”Privatskolerne har ret få af de ”dyre” elever. Privatskolens fremmarch bunder (imidlertid) delvis i et offentligt tilskudssystem, der giver de private en langt bedre økonomi end den typiske folkeskole”.

Eller professor Niels Egelund, der i august 2007 i DR-nyhederne, glæder sig over, at tendensen til flugten fra folkeskolen nu ser ud til at være stagneret:

”Nu ser det ud til, at det er lykkedes, og det er godt og flot, at vi har en folkeskole - en folkets skole for alle, så de ”fines” børn ikke kun kommer i skole med de andre ”fines” børn. Det er vigtigt, at vi har en skole, hvor alle møder alle”.

Det er ikke rimeligt, at forældrene til 90.000 elever på de frie skoler skal pådømmes dårlig samvittighed.

En kontant afvisning af al mytesnak

De private skoler er for alle – også dem, der ikke betaler topskat. Derfor er der mulighed for at søge fripladstilskud. I DP har vi i mange år peget på, at puljen, der p.t. kun beløber sig til cirka 20 millioner kroner, burde forhøjes. Behovet, der kan opgøres til godt 60 millioner kroner, er steget de seneste år. Det er selvfølgelig et udtryk for, at flere og flere familier på privatskolerne netop ikke tilhører den økonomisk resursestærke del af befolkningen. Cirka 15 % af familierne med børn i de private skoler søger om tilskud til nedbringelse af skolepengene.

De private skoler er også for elever med vanskeligheder. I 2007 bruges der cirka 176 millioner kroner på specialundervisning på de frie grundskoler. Det er et faktum, at folkeskoler og frie grundskoler forholdsmæssigt tilbyder det samme antal specialundervisningstimer. Vi har forholdsvis lige så mange elever med forskellige indlæringsvanskeligheder som folkeskolen – og de er præcis lige så ujævnt fordelt mellem de forskellige folkeskoler, som de er det hos os mellem forskellige frie skoler.

De private skoler er også for de nye danskere, de tosprogede, ”de andre”...

Sidste år viste en analyse af analyseinstituttet DICAR, at procentdelen af tosprogede elever er ens i folkeskolen og de frie grundskoler. Samme analyse viste, at andelen af elever, som går videre i ungdomsuddannelserne, er den samme for indvandrerskolerne, som den generelt er for alle grundskoler. Det ser oven i købet ud til, at andelen af elever fra indvandrerskolerne, som søger ind på en gymnasial ungdomsuddannelse, er langt højere end landsgennemsnittet (41 % i forhold til 23 %). Nogle ville indvende, at der på en lang række DP-skoler slet ikke er tosprogede elever. Det er sandt. Skoler med en stor andel af tosprogede er et storbyfænomen. Men der er ingen nævneværdig forskel på, hvordan denne gruppe af elever fordeles mellem de offentlige og de frie grundskoler. I de seneste 10 år har der været en vækst af tosprogede elever på knap 45 % i de frie grundskoler. Denne vækst er parallel med udviklingen i folkeskolen.

Hvad laver psykologen på en privatskole?

De private skoler har ofte stor gavn af at samarbejde med kommunernes Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR). Gennem rådgivning og vejledning til forældre, daginstitutioner og skoler søger PPR at fremme udvikling og trivsel hos børn og unge.

Af Thilde Olesen

Autoriseret Cand. Psych. Agnete Hvidberg er psykolog på Frederikssund Private Realskole, hvor hun er tilknyttet både skolen og fritidsordningen. Nyt om Privatskolerne har spurgt hende, hvad en psykolog fra PPR laver på en privat skole.

Dialogmøder

Alle involverede rundt om barnet (ved større elever også eleven selv) sætter sig sammen og finder ud af, hvad der kan gøres for at afhjælpe vanskelighederne, og hvilke resurser der skal bygges videre på. Godt samarbejde og indsats fra alle er alfa og omega, hvis et barn skal hjælpes over vanskeligheder.

Åben rådgivning for forældre, elever og ansatte

Rådgivning for forældre, elever og ansatte kan i princippet være anonym, men hel anonymitet er svær at bevare altid. Eksempelvis kan eleven eller forælderen blive set gå ind på psykologkontoret. Men telefontid er også en mulighed, så man kan ringe og få en snak. Reglerne er, at hvis eleven er gammel nok til selv at opsøge psykologen, kan man tage en snak uden at involvere forældrene, men ofte opfordres eleven til at henvende sig til forældre eller lærere.

Supervision og rådgivning

Lærere, pædagoger, støttepædagoger og AKT-lærere (adfærd, kontakt og trivselslærere) kommer ind enkeltvis eller i teams og får supervision eller rådgivning på en sag. Det kan være enkelt elever med faglige, personlige, trivsels- eller adfærdsmæssige vanskeligheder. Det kan også være læreren, der ønsker at komme videre med spørgsmål som: "Hvorfor kan jeg ikke få ro i 5.a, når det går så godt i de andre klasser?". De ansatte kan også have mere personlige problemer, som influerer på deres arbejdsindsats, og som de ønsker at drøfte med psykologen.

Specialcentermøder

Deltagelse i specialcentermøder med drøftelse af specialundervisning og AKT samt visitation.

Psykologiske undersøgelser af elever

En psykologisk undersøgelse af elever kan være en enkelt test for at fastslå inden for hvilke områder elevens potentialer og bedste indlæringsmåder findes. Det kan også være mere omfattende psykologiske undersøgelser, der måske peger på behov for terapiforløb, undersøgelse på børnepsykiatrisk afdeling, specialklasser eller andre større foranstaltninger. Det er i så fald psykologen, der skriver indstillingen efter at have drøftet det med de involverede parter.

Samtaler

PPR tilbyder også samtaler med elever. Nogle samtaler er terapi, mens andre mere har karakter af støttende samtaler. Ofte deltager hele familien ellers deltager en lærer og en elev.

Samarbejde, koordinering og videnformidling

Andre tilbud fra PPR tæller samarbejder med andre kommunale forvaltninger (efter forældresamtykke), med specialskoler, skolens talehørepedagog, sundhedsplejerske og andre. Sparring med ledelsen er også en vigtig funktion. Ofte går en del tid med at koordinere mellem forskellige instanser og skolen og oplyse om diverse nye tiltag.

Rygepolitik på skolen

Den 15. august 2007 trådte den nye Lov om Rygepolitik i kraft. Rygepolitikken går i al sin enkelthed ud på, at det hverken er tilladt at ryge inden for skolen eller på nogen af skolens udendørsarealer. Skolen kan indføre lempeligere rygeregler og etablere rygerum og kabiner, hvor der må ryges, men der vil stadig gælde et totalt rygeforbud for børn og unge under 16 år. Rygeforbuddet gælder i øvrigt også uden for normal skoletid ved arrangementer og lignende. Alle skoler skal udfærdige en skriftlig rygepolitik, der som minimum indeholder oplysninger om eventuelle rygerum og kabiner og konsekvensen af at overtræde rygepolitikken. Det er arbejdsgiverens pligt at sørge for, at loven overholdes. Manglende overholdelse kan medføre bøde.

Ændringer af friskoleloven

Folketinget har netop vedtaget en ændring af Lov om Frie Grundskoler. Ændringen giver mulighed for at oprette ”privatinstitutioner”. En privatinstitution kan for eksempel være en børnehave eller en tematiseret skolefritidsordning. Kommunerne er forpligtet til at yde tilskud til institutionen, når den opfylder de objektive kriterier, der er opstillet for godkendelse. Der skal

opkræves forældrebetaling. Vi henviser i øvrigt til omtalen af denne nye mulighed i Informationsbrev nr. 6.

Med denne lovændring har Folketinget vedtaget fire ændringer af friskoleloven i folketingsåret 06/07:

- Ændring af anmeldelsesfrister for nye skoler
- Ændringer af folkeskoleloven og friskoleloven for 10. klasse
- Ændringer af vejledningsloven og friskoleloven
- Ændring vedrørende dagtilbud

Undervisningsministeriet udstedte en ajourført bekendtgørelse (nr. 891) af friskoleloven den 8. juli 2007, hvor de fire ændringer er indarbejdet.

Ændringer i lov om sygedagpenge

Der er sket mindre ændringer i Lov om Sygedagpenge. Den væsentligste er, at sygedagpengerefusion nu først kan ske efter 15 dages sygdom, mod tidligere 14 dage. Til gengæld kan ansatte nu få forlænget en sygedagpengeperiode i yderligere 52 uger, f.eks. ved afventning af lægelig behandling med henblik på fastholdelse i ansættelse.

Hvorfor blive lærer?

Af Niels Chr. Sauer, lærer ved Karlebo Skole og debattør af skoleforhold

Aldrig har lærerarbejdet været mere krævende end i dag. Aldrig har samfundet været mere afhængigt af gode lærere i en velfungerende skole. Og aldrig har så mange dygtige og erfarne lærere stået med det ene ben ude af skoleporten – på vej til pensionen. Ikke desto mindre rasler antallet af unge, der ønsker at uddanne sig til lærere, nedad for femte år i træk, og deres akademiske niveau går samme vej. Læreruddannelsen er blevet en b-uddannelse.

Undervisningsminister Bertel Haarder er ikke synderligt bekymret. Han tror på, at læreruddannelsen igen vil blive attraktiv og opfordrer de mange unge, der er blevet afvist på deres ønskeuddannelser, til at søge ind i læreruddannelsen, idet han pointerer, at den er god til meget forskelligt, og at man skam ikke behøver at være lærer så længe.

Men hvad hjælper det, at vi får fyldt seminarierne op med folk, der måske nok kan overtales til at forsøge sig med en læreruddannelse, men hverken kan eller vil være folkeskolelærere? Folk på revalidering, der ikke ved, hvad de ellers skal lave, som for en stor del vedkommende er kommet ind på dispensation med så ringe skolekundskaber, at de aldrig vil kunne magte lærerarbejdet. Folk, der har måttet skyde en hvid pind efter deres egentlige uddannelsesønsker og derfor tager til takke med en læreruddannelse, som de håber aldrig at skulle bruge efter dens hensigt.

Folk, der bruger læreruddannelsen som en sidedør ind til den kandidatuddannelse, de ikke kan kvalificere sig til ad traditionel vej. Selv om en del af disse folk alligevel ender som lærere i folkeskolen og for enkeltes vedkommende endda til alles glæde, kan de hverken kvantitativt eller kvalitativt erstatte de titusindvis af lærere, der går på pension de næste 5-10 år.

Det, der skal til, er en ny generation af unge lærere, der vælger lærerlivet med hud og hår og kaster sig ind i arbejdet med faglig sikkerhed og begejstring. Sådan som den afgående lærergeneration gjorde for 30-40 år siden. De, der dengang valgte læreruddannelsen, kunne have valgt alle mulige andre uddannelser, der

siden har fået højere status. Men de valgte læreruddannelsen, fordi studiemiljøet på seminarierne var så lyslevende og blomstrende, præget af ambitiøse mennesker med stort engagement og overskud, gennemsyret af ønsket om at komme ud i skolen og gøre en forskel for den opvoksende generation, for samfundet, for verdenen. Fordi lærerlivet så åbenlyst var udfordrende og givende, frit og ansvarsfuldt, respekteret og rimeligt lønnet. Kort sagt fordi selve jobbet, set i et helt livs perspektiv, var attraktivt.

Jeg tør næsten ikke, men jeg bliver nødt til at spørge: Hvorfor er det nu lige, at man skal blive lærer i dag, hvis man er ung, dygtig og fuld af gå på mod?

BAGSIDEN

Ringe Kostskole

I anledning af skolens 100 års jubilæum og forstanderparret Leo og Ulla Skovgaards 40 års jubilæum blev der afholdt reception på skolen fredag den 31. august.

Kirstine Seligmanns Skole

Kirstine Seligmanns Skole fejrede sit 125 års jubilæum med en reception den 1. september.

Nyborg Private Realskole fylder 125 år den 26. oktober 2007. Skolen har valgt at festligholde dagen for eleverne fredag den 12. oktober som afslutning på en featureuge. Dagen fejres med en ny "skolens sang", koncert ved et udvidet lærerorkester, lidt til ganen, opsendelse af balloner og koncert ved Danehofgarden samt lidt historie og festtale.

Skoleleder Bo Gangelhof fylder 60 år den 10. november 2007. I den anledning afholdes reception på skolen fredag den 16. november kl. 14:00 – 16:00. Medarbejdere, venner, samarbejdspartnere og forretningsforbindelser er meget velkomne.

Sct. Ibs Skole

I anledning af skoleleder Dan Ingemanns 50 fødselsdag og 25 års jubilæum ved Sct. Ibs Skole afholdes der reception fredag den 5. oktober kl. 12 – 15 i Forsamlingsbygningen "Kilden", Kildegade 8 i Horsens.

Nye skoleledere

Skt. Josefs Skole, Roskilde

Thorsten Dyingby er udnævnt til ny leder af skolen fra 1. august 2007. Han afløser Ruth Juul, der er blevet direktør for forlaget Unitas A/S.

Sct. Knuds Skole

Niels Albinus er udnævnt til ny leder af skolen fra 1. august 2007. Han kommer fra en stilling som viceinspektør på Øster Starup Skole.

Sankt Ansgars Skole

Viceinspektør Kirsten Poulsen er udnævnt til ny leder af skolen fra 1. november 2007. Hun afløser Kirsten Hanberg, der går på efterløn. Lærer Daniel Majholm er ansat som ny viceinspektør.

Nye viceinspektører

Forberedelsesskolen i Randers

Anne Mellemkjær Rasmussen er ansat som viceinspektør.

Egebakkeskolen

Peter Hatting er ansat som viceinspektør.

Grindsted Privatskole

Betina Bremer Jørgensen er ansat som viceinspektør.

Hjørring Private Realskole

Henrik Frand-Madsen er ansat som viceinspektør.

Riberhus Privatskole

Brian Jørgensen er ansat som viceinspektør.

Skt. Albani Skole

Birgitte Lindberg er ansat som viceinspektør.

Nye Skoler

Århus Privatskole har indledt undervisningen den 1. august med 120 elever. Anne Vibeke Lassen er ansat som skoleleder.

Furesø Privatskole har indledt undervisningen den 1. august med 80 elever. Hasan Ademovski er ansat som skoleleder på skolen.